

9. 9. 2015

ID: 98898

# Insolvenční správce a doručování

Doručuje-li insolvenční správce písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě, neuplatní se pro posouzení, zda takové doručení je účinné, ani přiměřeně ustanovení § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 NSČR 29/2013, ze dne 28.5.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužnice L.D., bytem v B., vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 27 INS 18053/2011, o přihlášce pohledávky věřitele č. 1, o dovolání věřitele č. 1 Šestého uzavřeného investičního fondu, a. s., se sídlem v P., zastoupeného Mgr. M.L., advokátem, se sídlem v P., proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. ledna 2013, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011, 2 VSOL 701/2012-P1-16, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 21. května 2012, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011-P1-3, odmítl Krajský soud v Brně (dále též jen „insolvenční soud“) přihlášku pohledávky věřitele č. 1 I&I Estates s. r. o. (dále jen „společnost E“), ve výši 174.112,52 Kč (dále též jen „pohledávka“) [bod I. výroku] a určil, že právní mocí rozhodnutí končí účast tohoto věřitele v insolvenčním řízení (bod II. výroku).

Insolvenční soud vyšel zejména z toho, že:

- 1/ Podáním doručeným insolvenčnímu soudu 27. prosince 2011 přihlásila společnost E do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužnice L.D. vykonatelnou pohledávku v celkové výši 174.112,52 Kč.
- 2/ Při přezkumném jednání konaném 28. února 2012, jehož se nezúčastnila společnost E, popřel pohledávku zcela co do pravosti a výše insolvenční správce Mgr. Ing. Vladimír Doležel, Ph. D., pro neplatnost smlouvy o postoupení pohledávky.
- 3/ Podáním z 15. března 2012, doručeným společnosti E 22. března 2012 (dále též jen „vyrozumění o popření“), vyrozuměl insolvenční správce společnost E o popření pohledávky. Vyrozumění obsahuje údaj o přihlášené pohledávce a o rozsahu a důvodu popření, jakož i řádné poučení o možnosti podat žalobu o určení existence pohledávky, včetně uvedení lhůty.
- 4/ Usnesením ze dne 28. února 2012, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011-B-4 (zveřejněným v insolvenčním rejstříku 27. března 2012 v 14.42 hodin), ve znění opravného usnesení ze dne 13. dubna 2012, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011-B-7 (zveřejněného v insolvenčním rejstříku 20. dubna 2012 v 8.34 hodin), schválil insolvenční soud oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře.

Na tomto základě insolvenční soud - vycházející z ustanovení § 185, § 197 odst. 2 a § 198 odst. 1 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) - uzavřel, že:

- 1/ Společnost E byla řádně vyrozuměna o tom, že insolvenční správce popřel její pohledávku (při přezkumném jednání) co do pravosti a výše. Vyrozumění o popření bylo doručeno společnosti E 22. března 2012, takže posledním dnem lhůty pro podání žaloby o určení popřené pohledávky byl 6. duben 2012.
- 2/ Žaloba o určení popřené nevykonatelné pohledávky nebyla podána v zákonné lhůtě, takže k celé pohledávce popřené co do pravosti a výše se nepřihlíží; proto ji insolvenční soud odmítl.

K odvolání společnosti E Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 10. ledna 2013, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011, 2 VSOL 701/2012-P1-16, potvrdil usnesení insolvenčního soudu. Jako s věřitelem č. 1 přitom již jednal se společností CASH COLLECTORS CZ a. s. (dále jen „společnost C“). Učinil tak na základě svého usnesení ze dne 4. prosince 2012, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011, 2 VSOL 701/2012-P1-12, jímž rozhodl, že namísto dosavadního věřitele společnosti E (jež zanikla fúzí sloučením a k 30. září 2012 byla vymazána z obchodního rejstříku) bude v řízení pokračováno se společností C (coby společností nástupnickou).

Odvolací soud - jenž vyšel z ustanovení § 7, § 76 odst. 1, § 197 odst. 2 a § 198 odst. 1 insolvenčního zákona a z ustanovení § 47 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) - dospěl po přezkoumání napadeného usnesení k následujícím závěrům:

1/ Po skutkové stránce je v posuzované věci podstatné, že insolvenční správce doručil insolvenčnímu soudu 22. března 2012 též vyrozumění o popření přihlášené pohledávky z 15. března 2012 a e-mailovou korespondenci, z níž plyne, že 15. března 2012 v 11.44 hodin odeslal vyrozumění o popření pohledávky JUDr. Aleši Klechovi, LL. M. (dále jen „A. K.“) s tímto textem: „přílohou zasílám vyrozumění o popření pohledávky vašeho klienta, prosím o potvrzení přijetí této zprávy“. Reakcí byla odpověď Bc. Barbory Dostálové, vedoucí správců pohledávek, ze dne 22. března 2012 odeslaná v 8.56 hodin, v němž jmenovaná potvrdila insolvenčnímu správci přijetí vyrozumění o popření. Tyto skutečnosti potvrdil i odvolatel, jenž v odvolání výslovně uvedl, že činí nesporným, že prostřednictvím veřejné datové sítě obdržel 15. března 2012 na e-mailovou adresu substitučního zmocněnce A. K. vyrozumění o popření, podepsané zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu, vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb.

2/ S přihlédnutím k dikci § 198 odst. 1 insolvenčního zákona je pro posouzení, zda se po uplynutí lhůty k podání žaloby o určení pohledávky nepřihlíží k popřené nevykonatelné pohledávce, určující řádné doručení vyrozumění o popření pohledávky [jež odvolatel zpochybnil argumentem, že doručení prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu bylo neúčinné, jelikož právní zástupce společnosti E potvrdil přijetí vyrozumění až ve lhůtě 7 dnů od jeho doručení (22. března 2012)].

3/ Odvolací soud nesouhlasí s názorem odvolatele, že při doručování písemností insolvenčním správcem je třeba (v souladu s ustanovením § 7 insolvenčního zákona) vždy přiměřeně použít příslušná ustanovení občanského soudního řádu, v dané věci zejména ustanovení § 47 o. s. ř. Ustanovení občanského soudního řádu o doručování lze aplikovat pouze na doručování (písemností) insolvenčním soudem. Výjimku z tohoto pravidla představuje pouze ustanovení § 76 odst. 1 insolvenčního zákona, které určuje, že insolvenční správce má při doručování písemností týkajících se insolvenčního řízení postavení soudního doručovatele. To se však týká pouze případů, kdy insolvenční správce doručuje písemnosti osobně.

4/ V posuzované věci doručoval insolvenční správce vyrozumění elektronickou cestou (prostřednictvím e-mailu) právnímu zástupci společnosti E. Insolvenční soud doložil e-mailovou korespondenci z 15. března 2012 a z 22. března 2012, přičemž skutečnost, že vyrozumění o popření bylo doručeno společnosti E 15. března 2012, výslovně potvrzuje odvolání.

5/ Insolvenční správce postupoval v souladu s insolvenčním zákonem, neboť z ustanovení § 76 odst. 3 insolvenčního zákona vyplývá, že insolvenční správce má možnost doručovat písemnosti nejen osobně nebo prostřednictvím provozovatelů poštovních služeb, ale také prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací. Neždaří-li se doručení uvedenými způsoby, může insolvenční správce požádat o doručení písemností insolvenční soud, který již při doručování postupuje přiměřeně (§ 7 odst. 1 insolvenčního zákona) dle ustanovení § 45 a násl. o. s. ř. Doručoval-li insolvenční správce vyrozumění o popření elektronickou poštou, měl postavení soukromé osoby. Již tato skutečnost (povaha doručující osoby) vylučuje použití ustanovení občanského soudního řádu o doručování písemností.

6/ Společnosti E tak bylo řádně doručeno vyrozumění o popření její pohledávky (15. března 2012) a lhůta 15 dnů určená ustanovením § 198 odst. 1 insolvenčního zákona k podání incidenční žaloby

marně uplynula v pátek 30. března 2012 (žaloba byla podána až 17. května 2012). Rozhodnutí o odmítnutí přihlášky pohledávky a ukončení účasti věřitele v insolvenčním řízení tak je věcně správné. 7/ Odvolací soud neshodil ani názor odvolatele o nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného usnesení. Insolvenční soud vysvětlil, na základě jakých skutkových zjištění dospěl k závěru, že společnost E nepodala v zákonné lhůtě žalobu o určení popřené pohledávky a uvedl, která ustanovení insolvenčního zákona v dané věci aplikoval.

8/ K námitce, že odmítnutí přihlášky pohledávky je nepřiměřeným rozhodnutím, které brání průchodu práva (důvody popření pohledávky insolvenčním správcem jsou projevem jeho přepjatého formalismu), má odvolací soud za nepřijatelné. Nesouhlasil-li věřitel s popřením pohledávky, mohl se určení její pravosti či výše domoci v incidenčním sporu, zahájeném ve lhůtě k tomu určené. Neučinil-li tak (žalobu podal opožděně), ač byl řádně poučen o následcích, nelze k pohledávce dále přihlížet. Věřitel se takto sám (opožděným podáním žaloby) připravil o možnost, aby soud v incidenčním sporu posoudil, zda insolvenční správce popřel pohledávku důvodně.

Proti usnesení odvolacího soudu podala dovolání společnost Šestý uzavřený investiční fond, a. s. (dále též jen „společnost S“), coby právní nástupce společnosti C, zaniklé rozdělením s účinností k 31. říjnu 2012.

Usnesením ze dne 26. února 2013, č. j. KSBR 27 INS 18053/2011-P1-23, insolvenční soud rozhodl, že namísto společnosti C bude v řízení pokračováno (jako s jejím procesním nástupcem) se společností S.

Společnost S pak vymezuje přípustnost dovolání ve smyslu ustanovení § 237 o. s. ř. argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Konkrétně dovolatel - vycházející z ustanovení § 197 odst. 2 a § 198 odst. 1 insolvenčního zákona a z ustanovení § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř. - argumentuje následovně:

1/ Závěr odvolacího soudu, že dovolatel (jeho právní předchůdce) byl řádně vyrozuměn o popření přihlášky 15. března 2012 (a lhůta k podání žaloby tak uplynula 30. března 2012), není správný. 2/ Dne 15. března 2012 sice dovolateli (jeho právnímu předchůdci) bylo dodáno (prostřednictvím veřejné datové sítě na e-mailovou adresu A. K.) vyrozumění o popření [podepsané zaručeným elektronickým podpisem insolvenčního správce (v dovolání se v daném kontextu nesprávně hovoří o „žalovaném“) založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb] a dovolatel (jeho právní předchůdce) potvrdil insolvenčnímu správci přijetí vyrozumění o popření 22. března 2012 (e-mailovou zprávou podepsanou rovněž zaručeným elektronickým podpisem A. K. založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb), dovolatel však i tak má za to, že vyrozumění o popření mu (jeho právnímu předchůdci) nikdy nebo účinně doručeno. Z (výše) uvedeného je totiž nepochybné, že přijetí vyrozumění o popření potvrdil dovolatel (jeho právní předchůdce) až ve lhůtě 7 dnů od doručení.

3/ Dovolatel má za to, že z dikce ustanovení § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř. jednoznačně vyplývá, že vyzve-li soud adresáta, aby doručení písemnosti potvrdil soudu do 3 dnů od odeslání písemnosti datovou zprávou opatřenou jeho zaručeným elektronickým podpisem, a adresát odeslání do té doby nepotvrdí, je doručení písemnosti prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu neúčinné. Týž názor zastává i odborná literatura. Srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol.: Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha, C. H. Beck, 2009 (dále jen „Komentář“), str. 318 (Příslušnou pasáž Komentáře dovolatel cituje a z ní zdůrazňuje především větu: „Není-li adresát ochoten včas a předepsaným způsobem potvrdit přijetí doručované listiny, nedošlo k řádnému doručení, i když ve skutečnosti listinu skutečně obdržel.“ a dále větu: „Opožděně došla datová zpráva

o přijetí zásilky má stejné právní následky, jako kdyby adresát přijetí listiny vůbec nepotvrdil.“) a dále David, L., Ištvanek, F., Javůrková N., Kasíková, M., Lavický, P. a kol.: Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2009, str. 257 [i z tohoto díla dovolatel cituje příslušnou pasáž, konkrétně věty: „Doručuje-li soud prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, je účinnost doručení písemnosti vázána na potvrzení adresáta, že k doručení písemnosti datovou zprávou došlo. Toto potvrzení musí soud obdržet do 3 dnů od odeslání písemnosti, nikoli od jejího přijetí adresátem, protože není možné ponechat posouzení účinnosti doručení na nahodilých skutečnostech majících příčinu na straně adresáta (spolehlivost mailservru apod.)“].

4/ Dovolatel nesouhlasí s názorem odvolacího soudu, že ustanovení občanského soudního řádu nelze aplikovat na situaci, kdy insolvenční správce doručuje písemnosti elektronickou cestou, navzdory tomu, že právní úprava doručování písemností prostřednictvím veřejné datové sítě obsažená v ustanoveních občanského soudního řádu primárně dopadá na doručování písemností prostřednictvím soustavy civilních soudů. Dovolatel má s přihlédnutím k ustanovení § 7 insolvenčního zákona za to, že se přiměřeně použije rovněž na doručování soudy v insolvenčním řízení, „a tedy“ i na doručování písemností insolvenčním správcem, a to včetně situace, kdy insolvenční správce doručuje písemnost elektronickou cestou v souladu s ustanovením § 76 odst. 3 insolvenčního zákona.

5/ Argument odvolacího soudu, že insolvenční správce měl při doručování vyrozumění o popření elektronickou poštou postavení soukromé osoby, což vylučuje aplikaci ustanovení občanského soudního řádu o doručování písemností, má dovolatel za nepřijatelný. V této souvislosti pak odkazuje na dílo Kotoučová, J. a kol.: Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck. 2010 (dále jen „Kotoučová“), str. 173-174, z něž cituje větu: „Doručování samotné provedené insolvenčním správcem se pak řídí ustanoveními občanského soudního řádu (§ 45a a násl. o. s. ř.)“.

S přihlédnutím k době vydání napadeného rozhodnutí je pro dovolací řízení rozhodný občanský soudní řád ve znění účinném do 31. prosince 2013 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 2014, sen. zn. 29 NSČR 45/2014, uveřejněné pod číslem 80/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Dovolání je v dané věci přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., jelikož napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena, konkrétně otázky postavení insolvenčního správce při doručování písemností prostřednictvím veřejné datové sítě.

Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelem, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 76 insolvenčního zákona (ve znění, jež od přijetí insolvenčního zákona nedoznalo změn), doručuje-li insolvenční správce písemnosti týkající se insolvenčního řízení osobně, má přitom postavení soudního doručovatele (odstavec 1). Písemnosti doručované prostřednictvím provozovatelů poštovních služeb insolvenční správce zasílá, je-li pro insolvenční řízení nutný doklad o doručení písemnosti, jako poštovní zásilku s dodejkou nebo jako poštovní zásilku určenou k dodání do vlastních rukou adresáta (odstavec 2). Nepodaří-li se insolvenčnímu správci písemnost doručit prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, osobně nebo prostřednictvím provozovatelů poštovních služeb, může požádat o doručení insolvenční soud (odstavec 3).

Dle ustanovení § 47 o. s. ř. (ve znění účinném v době doručování vyznění o popření, jež od té doby nedoznalo změn) při doručování písemnosti podle § 46 odst. 2 soud adresáta vyzve, aby doručení potvrdil soudu do 3 dnů od odeslání písemnosti datovou zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem (odstavec 2). Doručení prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu je neúčinné, jestliže se písemnost zasláná na elektronickou adresu vrátila soudu jako nedoručitelná nebo jestliže adresát do 3 dnů od odeslání písemnosti nepotvrdil soudu její přijetí datovou zprávou podle odstavce 2 (odstavec 3).

Jak zmíněno shora, ustanovení § 76 insolvenčního zákona se nachází v insolvenčním zákoně v nezměněné podobě od jeho přijetí a stejná dikce byla obsažena již ve vládním návrhu insolvenčního zákona, který projednávala Poslanecká Sněmovna Parlamentu České republiky ve svém 4. volebním období 2002 - 2006 jako tisk č. 1120. Ve zvláštní části důvodové zprávy (k § 71 až § 80 osnovy) se k tomuto ustanovení uvádí, že:

„Zvláštní úprava je věnována postupu správce, doručuje-li písemnosti on sám; při osobním doručování písemností osnova správci přiznává postavení soudního doručovatele (§ 76).“

K tomu Nejvyšší soud dodává, že myšlenka vtělená v textu § 76 insolvenčního zákona co do úpravy týkající se doručování písemností insolvenčním správcem není v českém úpadkovém právu nikterak nová. Zjevným inspiračním zdrojem této úpravy je úprava, jež se pro poměry zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání (pro účely doručování písemností správcem konkursní podstaty) nacházela (do 31. prosince 2007) v ustanovení § 34e vyhlášky č. [37/1992](#) Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy (dále jen „jednacím řád“).

Podle ustanovení § 34e jednacím řádu, doručuje-li správce písemnosti týkající se konkursního nebo vyrovnacího řízení osobně, má při tom postavení soudního doručovatele (odstavec 1). Písemnosti doručované držitelem poštovní licence správce zasílá, je-li pro konkursní nebo vyrovnací řízení třeba doklad o doručení písemnosti, jako doporučenou zásilku s doručenkou a poznámkou „do vlastních rukou“ (odstavec 2). Nepodaří-li se správci písemnost doručit osobně nebo prostřednictvím držitele poštovní licence, může požádat o doručení soud, u něhož je vedeno příslušné konkursní nebo vyrovnací řízení (odstavec 3).

Ani při výkladu této konkursní úpravy nebylo žádných pochyb o tom, že postavení soudního doručovatele se správci konkursní podstaty přiznávalo (dle § 34e odst. 1 jednacím řádu) jen v těch případech, kdy písemnost doručoval osobně (fyzicky ji předával adresátu). S přihlédnutím k obsahu (výše citované) důvodové zprávy k insolvenčnímu zákonu nemá Nejvyšší soud žádných pochyb o tom, že stejně je nutno pro poměry založené insolvenčním zákonem vykládat úpravu obsaženou v § 76 odst. 1 insolvenčního zákona.

Věta citovaná dovolatelem z jím označeného díla (Kotoučová, str. 173) je komentářem k ustanovení § 76 insolvenčního zákona a je zjevné, že se pojí právě s úpravou obsaženou v § 76 odst. 1 insolvenčního zákona.

Z ustanovení § 76 odst. 2 insolvenčního zákona se pak podává (stejně, jako to platilo v konkursních poměrech podle ustanovení § 34e odst. 2 jednacím řádu), že s výjimkou případu osobního doručování popsáného v § 76 odst. 1 insolvenčního zákona má insolvenční správce možnost doručovat písemnosti jako každá jiná soukromá osoba, toliko se mu pro případy, kdy je pro insolvenční řízení nutný doklad o doručení písemnosti, předepisuje, aby písemnost, kterou doručuje prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, doručoval jako poštovní zásilku s dodejkou nebo jako poštovní zásilku určenou k dodání do vlastních rukou adresáta.

Ustanovení § 76 odst. 3 insolvenčního zákona pak (obdobně jako tomu bylo pro konkursní poměry

podle ustanovení § 34e odst. 3 jednacího řádu) nabízí řešení pro situace, kdy se insolvenčnímu správci nedaří písemnost doručit (tak, aby měl případně k dispozici pro insolvenční řízení nutný doklad o doručení písemnosti) např. proto, že si adresát zásilku nevyzvedává (při doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb) nebo nepotvrzuje její přijetí (při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě nebo služby elektronických komunikací). Tím, že v takových případech písemnost doručuje (na žádost insolvenčního správce) [insolvenční] soud, se současně (teprve) otevírá možnost využití procesních úprav doručování, včetně možnosti náhradního doručení písemnosti, jež obecná úprava doručování písemnosti mezi dvěma soukromými subjekty neobsahuje.

Takto pojatá (zvláštní) úprava doručování písemností insolvenčním správcem především nenabízí prostor pro závěr, že by pro doručování písemností insolvenčním správcem platila stejná (procesní) pravidla jako pro doručování písemností soudem (postavení soudního doručovatele má insolvenční správce jen tam, kde písemnost doručuje osobně). To ostatně odpovídá i zákonné úpravě postavení insolvenčního správce. Ustanovení § 9 písm. d/ insolvenčního zákona řadí insolvenčního správce mezi procesní subjekty a obdobně jako pro správce konkursní podstaty pro něj platí, že jde o zvláštní procesní subjekt, jenž v insolvenčním řízení nezastává ani roli zástupce věřitelů ani roli zástupce dlužníka. Z podřízené role insolvenčního správce ve vztahu k insolvenčnímu soudu [jenž ve smyslu § 10 písm. b/ insolvenčního zákona průběžně vykonává dohled nad postupem a činností ostatních (rozuměj vyjma insolvenčního soudu samého) procesních subjektů] logicky plyne, že pro jeho činnost bez dalšího neplatí (ani nemohou platit) pravidla týkající se činnosti insolvenčního soudu samého.

Tím, že insolvenční zákon upravuje otázku doručování písemností insolvenčním správcem (v § 76), a to způsobem výše popsaným, současně vylučuje možnost být jen přiměřeně aplikace občanského soudního řádu způsobem, jenž by vedl k popření závěru, že s výjimkou případu osobního doručování písemnosti insolvenčním správcem má insolvenční správce při doručování písemností postavení soukromé osoby.

Lze tedy shrnout, že doručuje-li insolvenční správce písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě, neuplatní se pro posouzení, zda takové doručení je účinné, ani přiměřeně ustanovení § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř. Závěry citované dovolatelem z komentářů k občanskému soudnímu řádu (k obecné úpravě doručování písemností soudem podle § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř.) tedy pro výsledek dovolacího řízení žádný význam nemají.

To v daném případě znamená, že byť dovolatel (jeho právní předchůdce) potvrdil insolvenčnímu správci řádné doručení písemnosti doručované insolvenčním správcem prostřednictvím veřejné datové sítě až po uplynutí 3 dnů od odeslání písemnosti, nečiní tato skutečnost doručení neúčinným. V situaci, kdy takto bylo potvrzeno, že písemnost byla dovolateli (jeho právnímu předchůdci) řádně doručena 15. března 2012, je správný i závěr, že k pohledávce dovolatele se v insolvenčním řízení nadále nepřihlíží, neboť dovolatel zmeškal lhůtu k podání žaloby o určení pravosti pohledávky [dovolatel (jeho právní předchůdce) sice pohledávku přihlásil jako vykonatelnou, leč přezkoumána a popřena byla jako nevykonatelná (srov. dále i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. července 2013, sen. zn. 29 NSČR 25/2011, uveřejněné pod číslem 105/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek)]. Dovolatel (jeho právní předchůdce) v daných souvislostech zjevně nedbal zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdělým náležejí práva) a důsledky z toho plynoucí jsou k jeho tíži.

Dovolateli se tudíž prostřednictvím dovolání (jehož obsahovým vymezením je Nejvyšší soud vázán) nepodařilo zpochybnit správnost napadeného usnesení. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), dovolání zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).

zdroj: [www.nsoud.cz](http://www.nsoud.cz)

Právní věta - redakce.

## Další články:

- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)